

75 rokov v mieri

Súčasná vírusová situácia s Covid-19 nám neumožnila oslavovať tak ako po iné roky, ba ani sa stretávať vo väčšom počte, ako sme to robievali doposiaľ. Pri príležitosti osláv 75. výročia skončenia 2. sv. vojny v Európe a Dňa víťazstva nad fašizmom sme položili dňa 8. mája 2020 kyticu kvetov pri pomníku obetí v Medzibrode pri dodržaní epidemiologických nariadení na ochranu pred vírusom. Pietneho aktu sa zúčastnili: starosta obce Ing. Pavol Svetlík s predsedom ZO SZPB Jánom Pacekom a ďalší členovia Výboru ZO SZPB – Jaroslav Prašovský, Katarína Chromeková, Viera Smolová, Silvia Tešínska a Eva Plachá.

V máji 1945 sa skončila 2. sv. vojna v Európe. Boje však pokračovali ďalej v Ázii a v Tichomorí. Celkom 6 rokov (od

1.9.1939 do 2.9.1945) bol svet kŕmený myšlienkami a predstavami o tisícročnej ríši, v ktorej sme my Slovania mali zohrať

podradné úlohy. Časť detí, ktoré spĺňali rasové kritériá, mali byť dané na prevýchovu. Ostatné obyvateľstvo, ktoré nespĺňalo požiadavky, malo byť zlikvidované tak ako Židia a Rómovia.

Jedine spoločnými silami predstaviteľov krajín ZSSR, Veľkej Británie a USA, ku ktorým sa postupne pridávali armády oslobodených štátov, dokázali nacizmus vrátiť tam, odkiaľ zaplavil zhubnou ideológiou celý svet.

Áno, je to už 75 rokov, kedy protivník, ktorého predstavoval fašizmus a nacizmus, bol porazený. Tento svetu nepriniesol nič, len utrpenie a žiaľ nad oplakanými viac ako 60 miliónmi ľudských životov.

Predseda ZO SZPB
Ing. Ján Pacek

LETO 2020 NA IHRISKU V MEDZIBRODE

PIATOK
10. 7. 2020
19.30 HOD.

Potulné divadlo J+T
ĎARÁČKY
veselé výlevy z histórie Slovenska
VSTUPNÉ: 4 €

VSTUPNÉ: 3 €

Matko a blázni
Veselá rozprávka s piesňami pre deti aj dospelých

SOBOTA
18. 7. 2020
16.00 HOD.

SOBOTA
1. 8. 2020

**STRETNUTIE
VETERÁNOV**

PIESNE?NIE!!!
GASTROFOLKPAŇKOVÝ
RECITÁL

PIATOK
7. 8. 2020

Haruľová šou 2020

Obecné zastupiteľstvo na svojom 3. riadnom zasadnutí uznesením č. 3R-20/2020 schválilo **zrušenie podujatia Haruľová šou 2020** z dôvodu opatrení súvisiacich s ochorením COVID-19.

Tešíme sa, že sa na tejto akcii opäť stretneme v roku 2021.

Významné medzibrodské rody

FODOROVCI

3. časť

V prvých dvoch častiach som vám porozprával o zakladateľovi medzibrodského rodu Fodorovcov - mäsiarovi Ondrejovi, o jeho predkoch a o deťoch z prvého i z druhého manželstva. Kapitola o ňom sa dnes uzavrie synom Štefanom, narodeným 8.2.1785, v Ondrejovom druhom manželstve so Sabínou Kabzajovou.

Štefan Fodor, verný Medzibrodu po celý život

Štefan sa pri otcovi vyučil za mäsiara a po nečakanej smrti mladšieho brata Ondreja sa stal pokračovateľom tohto rodinného remesla. Dňa 11.6.1809 sa oženil, keď si za manželku zobral Máriu, narodenú 15.8.1794 vo Valaskej, dcéru mlynára Jozefa Kúdelku a Terézie Petkovej. Štefan a Mária boli už príbuznými skôr, pretože matka nevesty bola dcérou medzibrodského mlynára Izáka Peťka a Márie, teda aj sestrou Estery, manželky Štefanovho nebohého brata Ondreja. Ajhľa, aké posunuté rodinné vzťahy dokáže vymyslieť veľký vekový rozdiel medzi súrodencami. Zaujímavou osobnosťou bol Máriin mladší brat Jozef, národne uvedomelý katolícky kňaz, ktorý väčšinu svojho plodného života strávil v čiernobalockej farnosti. Jozef Kúdelka bol veselej a dobrosrdečnej povahy, miloval víno a azda aj pre toto všetko mal veľa priateľov. Spomedzi nich sa najviac vynímal lekár a národný buditeľ Gustáv Kazimír Zechenter-Laskomerský, ktorý vo svojich pamätiach spomenul viacero príhod, s týmto dobrákom spojených. Tu je aspoň jedna. Pri obede na balockej fare, kde sa hostilo viacero ľudí, istý cudzí pánko nevedel, ako sa hostiteľovi zavďačiť, tak začal vychvaľovať dobrotu tamojšej prameňovej vody, ktorá stekala dole briežkom do Čierneho Hrona. No a úprimný farár mu

Obr. 2 – Pomník Štefana Fodora staršieho na medzibrodskom cintoríne

na to pokojne odvetil, že on veru nevie aká je, lebo za trinásť rokov, čo tam úraduje, ju ešte nepil, keďže je takej mienky, že vodu len teľce pijú a kluchty dreva po nej plavia. O Jozefovi Kúdelkovi je známe aj to, že bol zanieteným podporovateľom ozbrojeného národného pohybu v rokoch 1848–49 a po týchto meruňsmých rokoch bol jedným z mála katolíckych kňazov, ktorí začali písať cirkevnú matriku v slovenčine. O tom, ako veľmi nenávidel maďarizáciu a maďarský útlak, hovorí najlepšie jeho matričný zápis z konca roku 1849 – „**S rokom týmto 1849 dokonalo sa panstvo reči maďarskej – nech odpočívá na večné veky Amen!!!**“ (obr. 1). Hoci jeho eufória trvala len necelé dva roky, pretože cirkevná vrchnosť mu písanie matriky v slovenčine zakázala, k maďarčine sa už viac nevrátil a všetky zápisy robil po latinsky.

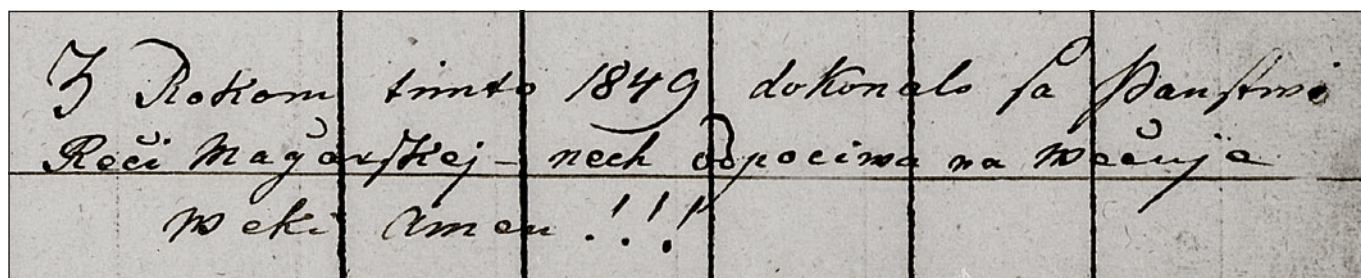
Štefan Fodor a Mária Kúdelková žili po sobášu v Medzibrode, mali trinásť detí, z ktorých sa sedem dožilo dospelého

veku. Boli to dcéry Mária, Sabína, Anna, Agnesa, no a synovia Michal, Štefan a Ondrej. Zatiaľ čo matka Mária sa starala o deti a domácnosť, jej manžel Štefan sa popri mäsiarskom remesle, kde mal pomocníkov, angažoval aj vo veciach verejných. Bol dozorcom medzibrodskej katolíckej cirkvi, v dedine vari nebolo jediného sobáša, kde by chýbal ako svedok, no a podľa toho je zrejmé, že počas svadobnej hostiny robil aj, dnešnou rečou povedané, starejšieho.

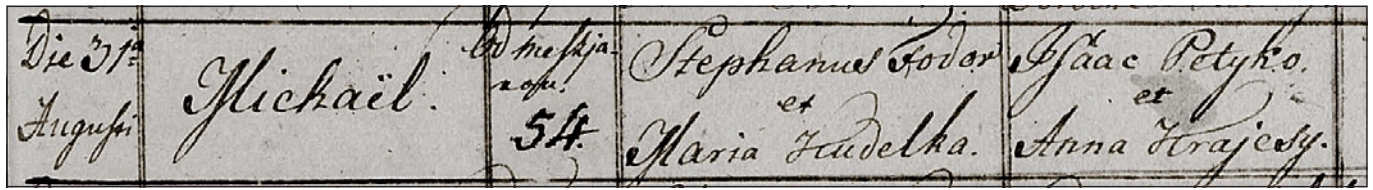
Dňa 19.11.1843 došlo v rodine Štefana Fodora k najväčšiemu nešťastiu, keď zomrela jeho manželka a matka detí Mária. Vdovec Štefan zostal s najmladšími deťmi Agnesou a Ondrejom sám len čosi vyše roka a dňa 30.1.1845 sa znovu oženil. Jeho druhou manželkou sa stala 58-ročná vdova Anna Haleryová zo Slovenskej Ľupče, ktorá však už 17.4.1848 zomrela. No a Štefan sa potom oženil do tretice, dňa 7.11.1848 si zobral za manželku 55-ročnú vdovu Ruženu Markovičovou z Banskej Bystrice. Ani toto manželstvo však netrvalo dlho. V roku 1849 pustošila Medzibrod a okolité obce cholera, no a jej obeťou sa dňa 9. júna stal aj samotný Štefan Fodor, mäsiarsky majster a cirkevný dozorca (obr. 2).

Mária, manželka zemana Kindernaya

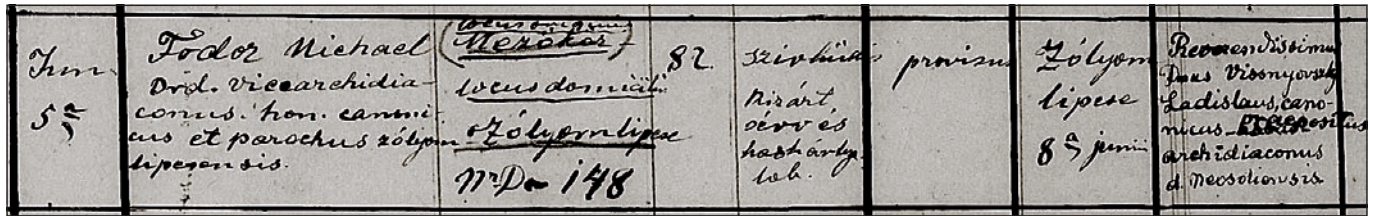
Prvým dieťaťom Štefana Fodora a Márie Kúdelkovej, ktoré sa dožilo dospelého veku, bola dcéra Mária, narodená 24.8.1810. Mária sa dňa 26.6.1826 vydala, keď sa jej manželom stal zeman Štefan Kindernay, narodený 28.3.1802 v rodine Štefana Kindernaya a Márie Lokšovej z Nemeckej. Manželia v Nemeckej aj žili, mali osem detí, ich matka Mária, rodená Fodorová, zomrela 25.2.1848. Jej syn Michal, narodený 20.5.1838, bol bohatým statkárom, za manželku mal Amáliu, dcéru Jozefa Sartorisu, mlynára v Jakube, no a honosný žulový pomník na ich spoločnom hrobe ešte aj dnes zdobí cintorín v Nemeckej.

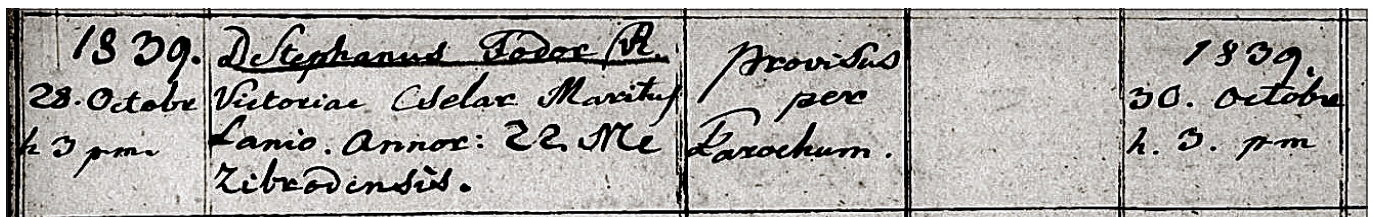
Obr. 1 – Pamätný zápis Jozefa Kúdelku z roku 1849 v čiernobalockej matrike

Obr. 3 – Zápis o narodení Michala Fodora 31.8.1815 v Medzibrode

Obr. 4 – Zápis o úmrtí Michala Fodora 5.6.1897 v Slovenskej Ľupči

Obr. 5 – Zápis o úmrtí Štefana Fodora mladšieho 28.10.1839 v Medzibrode

► Michal, katolícky kňaz a cirkevný hodnostár

Druhým dieťaťom Štefana Fodora a Márie, ktoré sa dožilo dospelého veku, bol syn Michal, narodený 31.8.1815 v dome číslo 54, zvanom aj Od mäsiarov (obr. 3). Michal po základnom a strednom vzdelaní študoval teológiu a roku 1838 bol vysvätený za kňaza. Po vysvätení bol kaplánom v Banskej Bystrici, v roku 1845 sa stal farárom v Slovenskom Pravne a od roku 1846 pôsobil v rodnom Medzibrode. V roku 1856 ho biskup Štefan Moyzes vymenoval za svojho pomocníka i poradcu, a to s hodnosťou dekana dištriktu okolitých farností. No a bol to práve Michal Fodor, ktorý v mene náboženskej obce 31. mája 1863 vítal biskupa v Selciach, pri veľkolepých oslavách milénia príchodu Cyrila a Metoda na naše územie. Boli to naozaj veľkolepé oslavy, biskup Moyzes slúžil slávnostnú omšu a posvätil nový oltárny obraz. Pri tejto príležitosti boli vydané pamätne medaily v rôznych hodnotách. Na slávnostnom obede v záhrade selčianskej fary sa zúčastnilo 200 hostí a prestretým stolom dominoval koláč – radostník, s nápisom „Tisícročný Cyrilometodejský Radostník“, ktorý upiekol slovenskoľupčiansky pekársky majster Samuel Makovický. Tento koláč bol ozajstnou raritou, na dĺžku meral viac ako tri metre, široký bol šesťdesiat centimetrov a bol štyridsaťpäť centimetrov vysoký.

Michal Fodor slúžil v rodnom Medzibrode vyše 20 rokov a v roku 1867 prešiel do

Slovenskej Ľupče, kde pôsobil až do svojej smrti. V roku 1868 bol opäť povýšený, keď ho biskup Štefan Moyzes vymenoval za honorárneho kanonika Banskobystrickej kapituly. Počas pôsobenia Michala Fodora v Slovenskej Ľupči sa u neho priúčalo množstvo kaplánov, medzi nimi v rokoch 1893 – 94 aj Jozef Murgaš, budúci vynálezca celosvetového významu. Michal Fodor zomrel 5.6.1897 vo veku 82 rokov a bol pochovaný v Ľupčianskom cintoríne (obr. 4).

Krátky život Štefana Fodora mladšieho

Ďalším dieťaťom Štefana Fodora a Márie Kúdelkovej bol syn Štefan, narodený

Obr. 6 – Železný kríž s nápisom na hrobe Štefana Fodora mladšieho

21.5.1817. Pri otcovi sa vyučil za mäsiara a bol predurčený ako pokračovateľ tohto rodinného remesla. Dňa 22.11.1836 sa oženil, keď si za manželku zobral Viktóriu, narodenú 23.2.1819, dcéru slovenskoľupčianskeho richtára Jozefa Čellára a Zuzany Kaločayovej. Manželia žili v Medzibrode a dňa 3.6.1838 sa im narodila dcéra Anna Mária Petronella. Potom však prišla katastrofa a dňa 28.10.1839 vo veku 22 rokov zomrel otec rodiny Štefan Fodor (obr. 5). Jeho dcéra tiež nežila veľmi dlho, dňa 22.6.1856 sa vydala za úradníka v Podbrezovských železniarňach Klementa Bendíka, rodáka z Hronca, no už 2.2.1858 zomrela aj ona, a to vo veku nedožitých 20. rokov.

Po Štefanovi Fodorovi mladšom zostala na medzibrodskom cintoríne nenápadná pamiatka, a to v podobe železného kríža, kde je pod ním napísané – „Miesto k odpočinutí Štefana mladšieho Fodora“ (obr. 6). Je to významný nápis, pretože slová v dobovej slovenčine dosvedčujú, že medzibrodský rod Fodorovcov bol národne uvedomelý a pevne sa hlásiaci ku všetkým predkom, ktorí uzreli svetlo tohto sveta v kraji pod Nízkymi Tatrami.

No a to je na dnes všetko, v ďalšej časti vám porozprávam o deťoch Štefana Fodora a Márie Kúdelkovej, a to o dcérach Sabíne, Anne a Agnese, no a v piatej, poslednej časti, o synovi Ondrejovi, rektorovi a pokračovateľovi tohto významného medzibrodského rodu.

Jano Balkovic 2020
Foto: archív autora

„Škôlka doma“

Plní rôznych plánov sme sa naposledy s Vami lúčili z našej škôlky s tým, že nás čaká ešte veľa spoločných aktivít v tomto školskom roku. Ale ako sa trochu upravene na túto dobu hovorí: „Človek mieni a korona mení“, aj nám zmarila veľa krásnych akcií, ktoré sme mali pripravené s našimi najmenšími. Prispôbili sme sa i my situácii a urobili sme si „škôlku doma“. Deti reagovali na podnety pani učiteľiek a pracovali usilovne ako včeličky. Niektorým sa veľmi nechcelo a radšej stavali stavby z piesku, bicyklovali sa a šantili po uliciach nášho krásneho Medzibrodu.

Veľkú pochvalu si zaslúžia naši predškoláci, ktorým sa do schránok dostala „predškolácka pošta“ s pracovnými listami a s listom, čo všetko si môžu doma s rodičmi trénovať, kým sa otvoria brány našej škôlky, aby sa zodpovedne pripravili na vstup do 1. triedy. A teda zobrali to na ozaj zodpovedne a pracovali tak, ako sa na budúcich prváčikov patrí.

Kým sme čakali na deň s veľkým D, tak sme stihli prelistovať aj naše zápisky, čo naše drobce porozprávajú počas roka.

A veru dobre sme sa pobavili, ale nebojte sa, nenechali sme si to pre seba a tu je pár detských hlášok, ktoré vždy vyčaria úsmev na tvári ☺ ☺ ☺:

„Kto je to ohľaduplný človek?“

– „To je keď máme plné bruško.“

„Ja nepočúvam, lebo neviem ako to treba.“

„Kedy si umývame zuby?“

– „Keď ich máme žlté.“

„Pani učiteľka, ja už viem sama dýchať.“

„Plačem, lebo ona sa so mnou rozviedla.“

„Deti, ako sa volajú traja králi?“

– „Gašpar, Melichar a Buldozér.“

„Ja som zjedla celú polievku, úplne celú, len polku som nechala.“

„Naša starká nemôže nič robiť – len fajčiť, lebo ju bolí chrbát.“

„Ja odpadnem ako mladý strom.“

Počas mesiaca máj prebiehal aj zápis do materskej školy na školský rok 2020/2021 a naša novučičká škôlka sa zaplní detič-

kami do posledného miestečka. Prihlásilo sa nám 17 nových detičiek, na ktoré sa už veľmi tešíme – v septembri nám bude spolu veselo ☺☺☺.

Záver školského roka sme zakončili divadielkom, na ktorom sme sa veru poriadne nasmiali. V posledný júnový deň sme sa rozlúčili s našimi šikovnými predškolákmi. Vyhĺkla nejedna slzička a tak ako deti na začiatku v škôlke plačú, tak sme si teraz poplakali i my. Ďakujeme rodičom, deťom za slová vďaky i kvietky a tešíme sa, že z nich bude mať po prázdninách radosť pani riaditeľka, ktorej pribudne trieda šikovných a zvedavých detičiek.

Na záver by som sa chcela poďakovať mamičkám, ktoré nám pomohli dať do lesku novú školu so škôlkou a oteckom, ktorí nám s ochotou prišli poskladať nový nábytok.

Už teraz sa nevieme dočkať, kedy sa počas letných prázdnin presťahujeme do novej škôlky, za čo patrí p. starostovi veľké ĎAKUJEME.

Mgr. Zuzana Huťková

Posledné zvesti zo školy na námestí

Milé detičky, rodičia a priatelia našej medzibrodskéj školičky!

...a zazvonil zvonec a našej rozprávke nielen v školskom roku 2019/2020 je koniec, ale je koniec aj našej maličkaj a staručkej školičky!

Zápis do 1. ročníka

Aj tento rok mám taký pocit, že nám to spolu akosi prirýchlo ubehlo. Zase sme toho stihli urobiť v škole veľa. Musím uznať, že deti sa snažili počas celého roka a veľa sa toho naučili, o čom svedčili aj parádne známky na vysvedčeniach. Odsúhlasili sme si známky, aj keď tento rok náš pán minister dovolil neznámkovať, len napísať „absolvoval“ resp. slovné ohodnotiť. Lenže školský rok trvá 10 mesiacov a polrok trvá 5 mesiacov. Aj keď sme boli doma počas korony, aj tak sme sa neprestali učiť a pokračovať na svojom zdokonaľovaní. Tak prečo nedať deťom jednotky, keď si ich právom zaslúžia? Áno – bolo to smutné obdobie. 11 týždňov zatvorenej školy s učením sa na diaľku. Detičky poctivo vypracovávali doma aj so svojimi skvelými rodičmi, ktorí sa ako šmahom čarovného prútika museli bez akéhokoľvek pedagogického vzdelania zmeniť aj na učiteľov. Už sme sa učiteľky síce viackrát poďakovali za ich snahu, počas tohto neľahkého obdobia. Ale nedá mi aj nezainteresovaným dať vedieť, aké máme zodpovedné nielen deti, ale aj

rodičov v našej škole. Nie je jednoduché byť súčasne láskavou maminkou aj prísnou učiteľkou a popri tom variť, upratovať, žehliť, prať, chodiť do práce... Bolo to ťažké a naše MAMINKY ALEBO AJ OCKOVIA TO ZVLÁDLI NA JEDNOTKY. Všetky – ale úplne všetky deti poctivo vypracovávali každý deň dištančné úlohy. A potom, keď sme po troch-štyroch týždňoch prešli na on-line vzdelávanie cez Skype a Messenger, tak sa každý deň pripájali a učili sme sa spolu vďaka výdobytkom techniky. Škola však nie je len o vzdelávaní, ale aj o výchove. A viete, čo bolo najťažšie obdobie počas zatvorenej školy pre učiteľky? Pre nezainteresaných by to mohlo vyznievať, že sme sedeli doma na zadkoch a makali za nás rodičia. Ale nebolo to celkom tak. Ešte pred rozhodnutím ministerstva zatvoriť školy, sme s deťmi makali a nadbiehali učivo. Nevedeli sme, ako dlho to bude trvať, tak sme si radšej redukovali a deti potom doma len precvičovali a opakovali učivo, ktoré sme s nimi prebrali v škole. Rodičia nám to každý deň fotografovali a my sme

každý deň všetky fotografie opravovali a posielali naspäť opravené aj so spätnou väzbou. A viete, aké ťažké je posilať kritiku bez toho, že vidíme dieťa? Zamyslieť sa nad tým, či dieťa neodradíme od učenia sa, bez toho, aby sme naň nežmurkli, neobjali ho a nepovedali mu: „Neboj, nabudúce to určite bude lepšie“! Keď sme ako jedna z prvých škôl na Slovensku začali vyučovať on-line a začali sme nové učivo preberať cez Skype, aby si aj rodičia mohli oddýchnuť a venovať sa svojej práci, bolo že to radosti! Deti sa aspoň cez kamery mohli zase vidieť a počuť! A takto sme pracovali každý deň až do znovuoživenia škôl na deň detí – 1.6. A kým sme my učili na diaľku zo svojich domovov, naše kolegynky zo škôlky a školskej jedálne zatiaľ všetko dezinfikovali a balili veci do novej školičky. A ani náš pán starosta nezaháľal a robil všetko preto, aby sa stihla dokončiť prestavba novej školy a škôlky tak, aby sme od 1. septembra 2020 mohli nastúpiť do novej, krásnej školy – ako decká hovoria: „COOL SCHOOL“. Pán starosta – klobúk dolu pred Vami. Toto, čo ste dokázali, nedokáže hocikto, nedokáže to častokrát ani primátor veľkého mesta s veľkým rozpočtom. Škola je nielen krásna a účelná. Materiál aj zariadenie je tak zladené, akoby ste to robili sebe. Dali ste do toho nielen svoj vybraný štýl a vkus, ale aj kus svojho srdca a určite aj nervov a zdravia. Naozaj Vám za to z celého srdca **ĎAKUJEME**. Už teraz vieme, že nám tam bude skvele.

Obdobie korony nám všetkým ukázalo, že zdravie je najdôležitejšie, že je veľmi dôležité, aby sme rešpektovali pravidlá, aj keď s nimi nesúhlasíme. Lebo len vďaka tomu sme sa všetci mohli zdraví vrátiť naspäť do škôl, do práce, alebo aj do divadla, ►

Odmeny za zber papiera

Noc v škole

► kina, či reštaurácie. Ukázalo sa, že síce sa dá učiť aj na diaľku, dá sa učiť aj z videí na YouTube, cez telefón, PC, tablety a aj cez TV. Ale viete, čo sa nedá? Naučiť sa sociálnemu správaniu. Nedá sa pohladíť dieťa, nedá sa objímať, nedá sa podať ruka a v konečnom dôsledku, ani naháňačka vo virtuálnej triede počas prestávky nie je možná. © Takže technika-netechnika, blízkosť človeka k človeku je nad všetok vedecko-technický pokrok! Sme vďačné, že aspoň ten posledný mesiac sme mohli byť v škole opäť spolu. Dobešli sme, čo sa dalo – teda vlastne úplne všetko – a povedali sme si, čo sme povedať chceli a stihli.

Stihli sme urobiť **netradičný zápis pre budúcich prváčikov**, na ktorom sme zistili, že sa k nám do školy prihlásilo 13 skvelých a šikovných detičiek.

V júni sme aj zbierali papier. Spolu aj so škôlkarmi sa nám podarilo vyzbierať vyše 11 ton starého papiera, čím sme prekonalí náš rekord. Určite Vás zaujíma, ako dopadla súťaž a kto sú najlepši zberači. Takže nech sa páči, prečítajte si, kto sa najviac zapotil pri zbere: na 1. mieste skončila Viki Haviarová s 1044 kg, na 2. mieste skončil Lukáško Šuták (604 kg) a 3. miesto patrí Olinkovi Kaszovi s 547 kg. Už tradične boli za odmenu lego zostavy, športové a výtvarné potreby, ale aj tablet. Každé dieťa bolo odmenené a ešte nám aj ostali peniažky na noc v škole a za zvyšok si v novej škole kúpime nejaké športové pomôcky na šk. dvor. Ale to bude až v ďalšom školskom roku.

Na konci júna sme sa rozlúčili so školou tak, ako sa patrí - vo veľkom štýle. Pripravili sme pre deti **Noc v škole**. Z 25. na 26. júna takmer všetky deti prenocovali v našej škole. Skôr, ako si ľahli unavení spinkať do svojich spacáčikov, sa však ešte poriadne vyšantili na školskom dvore, kde si zahrali futbal, zastrieľali zo vzduchovky, poopekali špekačky, ďalekohľadom sledovali mesiac, absolvovali nočný pochod, diskotéku a parádne unavení so spokojným úsmevom na tvári, zaspávali pri čítaní rozprávok, ktoré sme im namiesto rodičov, čítali my učiteľky.

Rozlúčka so štvrtákmi sa niesla – ako všetko s nimi – v duchu zábavy a srandičiek, ale aj sme si utierali z tváří slzičky smútku, že to pekné už končí. Deti prichystali pre všetkých parádnú spomienkovú prezentáciu z fotografií okamihov, ktoré zachytávali ich život počas štyroch rokov v škole – a to by neboli naši štvrtáci, kedy k fotkám neboli pridali aj vtipný slovo-hudobný podmaz. © Prečítali nám aj báseň, ktorú sami zložili, a potom som ich už mohla otitulovať ako úspešných absolventov našej milovanej školičky a na hlávky im nasadiť absolventské klobúčky. Pochutnali sme si na fantastickej a krásnej torte, ktorú zabezpečili naši šikovní rodičia zo ZRPŠ. A to nebolo všetko. Ako čerešnička na torte a parádna bodka za školským rokom bola odmena vidieť v sále KD úžasnú divadelnú rozprávku „**Maľko a blázni**“ v podaní ešte úžasnejších hercov, ktorých mená predstavujú osvedčenú značku kvalitnej zábavy: Tomino Pohorelec s Ďurkom Haviarom nám všetkým zdvihli náladu. Nielenže sme za schuti vyrehotali na rozprávocke, ale aj sme sa poučili, že kritického myslenia sa máme držať po celý život a nemáme sa dať obalamutiť chytrákom.

V závere sa touto cestou chcem **poďakovať všetkým štvrtáckym rodičom**, že nám pomáhali, či už organizačne, alebo aj materiálnou pomocou a pomocou pri vzdelávaní a výchove detičiek. Prijmite od nás srdečné **ĎAKUJEME** za Vašu podporu,

kamarátsku spoluprácu, konštruktívnu spätnú väzbu a za Váš úsmev na tvári a povzbudenie. A samozrejme veľká vďaka patrí všetkým rodičom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom prichýlili o pohodu a pomoc detičkám nielen svojim ale aj iným z našej školy.

V týchto dňoch nám je však aj smutno. Keď si uvedomujeme, že **14 skvelých, šikovných, múdrych ale predovšetkým vtipných detí odíde z našej školy do Brusna a B. Bystrice**. Najradšej by sme ich nikam nepustili a nechali ich prepadnúť, nech si s nami užijú aj novú školu. Ale náš pán minister nám zrušil naše tajné plány a zakázal všetkým učiteľom nechať tento rok deti opakovať ročník. Škoda, mohla byť v ďalšom šk. roku riadna psina. © Ale život plynie a treba sa posúvať vpred. Odovzdávame ich na ďalší stupeň vzdelávania s vedomím, že sme ich pripravili najlepšie, ako sme vedeli. Katka Luptáková im bola druhou maminkou počas prvých troch rokov v škole a keď odišla na materskú dovolenku, túžila som im byť triednou a treťou maminou ja. Moji zlatí štvrtáci: splnila som si sen a užívala som si Vás celých 10 mesiacov plným priehrštím. CMUK! Každý z Vás štvrtákov je úplne iný, ale spolu sa tak krásne dopĺňate a počas štyroch rokov ste tvorili perfektný tím.

Na konci roku naši štvrtáci ešte spolu stihli zložiť túto krásnu a dojímavú báseň. Koľkokrát sme si ju prečítali, toľkokrát sme si poplakali.

Rozlúčka so štvrtákmi

Odchod štvrtákov

V škôlke sme sa hrávali
v škole zase učili,
cez prestávky karty drvili,
potom v školskom klube X-box hrávali.

Nastane raz deň, keď všetko zabudneme,
ale Vás v našich srdciach navždy mať budeme.
Vieme, že Vás aj hneváme,
no radi Vás ako naše mamy objímame.

Na školský dvor sme radi chodili,
radi sme sa tam šantili.
Vy ste ako naše druhé mamy bývali,
s láskou ste sa o nás štyri roky starali.

Štyri roky učenia,
už nastal čas lúčenia.
Veľa lásky a času ste nám obetovali,
aj testovanie do 5. ročníka sme spolu spravili.

Vymýšľali ste pre nás hry,
aby sme sa zabavili
a v učení zlepšili.
Do noci ste hore boli,
program pre nás vymýšľali.

V pondelok zvonec poslednýkrát zazvoní,
a do Brusna nás odprevadí.
V Medzibrode bola naša rodná škola,
všetky štyri roky nám skvelou bola!

Za chvíľu sa lúčiť musíme,
no predtým radšej v škole prespíme.
V utorok nám vysvedčenia odovzdáte,
no dúfame, že za nami dvere nezatvárate.

Štyri roky sme si spolu prežili,
na výlety s Vami sme sa tešili.
Cez koronu ste to s nami nevzdali,
veľa lásky ste nám cez kameru posielali.

Do piateho ročníka ste nás prichystali,
my Vám sa zo ďakujeme - naše druhé mamy.
Naučili ste nás všetko skvele,
učiteľky naše skvelé!

Aj, keď vieme, že už odídeme,
na Vás nikdy nezabudneme!
LÚČIME SA S VAMI ☺

Došlo k zaujímavej zhode medzi deťmi
a učiteľkou. Deti nevedeli o tom, keď písali
túto báseň, že aj ja som každému z nich
napísala krátku básničku. Takže, dovoľte
mi, predstaviť Vám našich absolventov -
štvrtákov:

Radko Woltemar

Kde je kopec neporiadku,
nevolajte žiadnu hliadku.
Spod papierov trčí hlava,
usmievavý Radko máva.
Raz sa mu chce a raz nie,
aj také je učenie.
Každé ráno s úsmevom,
privíta nás práve on. ☺

Ad'ko Cipriani

Náš Ad'ko je parkúrista,
viem to celkom dozaista.
Aj školou sa preskákala,
učenia sa neľakala.
Skúšal našu trpezlivosť,
no zistil, že máme jej dosť.
„Nie sme zlí“ si hraj a spievaj,
mamičku si vždy počúvaj! ☺

Ad'ka Pribylinová

Raz sa smeje a raz durdí,
učiteľky však nenudí.
Rada si nám pomáhala,
čaj aj kávu zalievala.
V učení si zabrala,
riadne sa namakala.
Hlavičku ty múdru máš,
len sa ďalej pekne snaž. ☺

Sabínka Šišová

O Sabínke písať básne,
to by bolo celkom krásne.
A boli by veľmi vtipné,
keby neboli aj o mne.
Čaj na nervičky som pila,
aby som sa nezbláznila.
Si jak taký horolezec,
čo by zdolal každý kopec.
Na vrchole z konzervy,
vylezieš nám na nervy. ☺

Oli Kasza

Oli je náš umelec,
gitarista aj herec.
Po výletoch chodí rád,
je Maroškov skvelý brat.
On o svete veľa vie,
všetkým to hneď rozpovie.
Dobre sa ho počúva,
keď sa pritom usmieva. ☺

Matúško Klima

Dobry, milý, múdry chlapec,
aj keď nevie chleba napiecť.
So všetkým si poradí,
má len dobré nápady.
Na organ aj klavír hráva
a vždy sa len slušne správa.
V triede ho má každý rád
a s každým je kamarát. ☺

Matko Hruška

Ten náš štvrták - Matko Hruška,
neskryl kriedu do vrecúška,
lebo žiadne nemáme - na počítači makáme.
V matike je riadny borec,
zvalcuje aj parný valec.
S technikou sa zabáva,
v PC hrách zas vyhráva. ☺

Viki Haviarová

Je tu taká beťárka,
vo všetkom je frajerka.
Vždy chodí cool oblečená,
raz bude fakt skvelá žena!
Vždy, keď chcete žartíky,
zavolajte na Viki.
Za všetko ti ďakujeme,
veľa šťastia ti prajeme. ☺

Natálka Grofčíková

Tichá, milá, láskavá
a pekne aj kreslieva.
Vždy má srdce na dlani,
objíme vás slovami.
Dobré srdce - múdra hlava,
len jednotky v žiackej máva.
Hneď pri škole bývala,
v našich srdciach ostala. ☺

Rozlúčka so štvrtákmi

► **Vaneska Maurerová**

Plaché dievča najprv bola,
zachutila jej však škola.
Vždy sa skvelo učila,
radosť všetkým robila.
Už je slečna usmievať sa
a spokojne škole máva.
S Miriamkou je kamoška,
furt si šepcú do uška. ☺

Mimka Haviarová

Mimo nie je naša Mima,
len jej reč je pantómia.
Zo začiatku mlčala,
aby teraz kecala.
Keď sa ona zasmieje,
hneď ti srdce ohreje.
S Vaneskou je kamoška,
furt si šepcú do uška. ☺

Takto vzniká básň

Divadlo J + T

Zuzka Paceková

Keď k nám Zuzka prišla vlani,
spozorneli hneď chalani.
Živá trieda viac ožila,
keď sa s každým skamošila.
Plavkyňa je ona skvelá,
športovkyňou by byť chcela.
Nech sa Ti vždy všetko darí,
úsmev - nech máš vždy na tvári. ☺

Miška Padúchová

Miška - naša šikovnica,
je vždy aj parádnica.
Tvorivého ducha má,
maluje - sta kráľovná.
Šikovná si po mamínke,
ockov talent na anglinke.
Vo všetkom sa ti darilo,
to každého tešilo.
Ty máš srdce zo zlata,
nevinným sa to ráta. ☺

Tomino Spusta

Tomí dobré srdce má
a veľa sa usmieva.
V učení si chlapy zabral,
veľa potu si tomu dal.
V matike sa Ti vždy darí
a to nie sú žiadne čary.
Si za každú srandičku,
nech potešíš partičku. ☺

Milí naši štvrtáci! Prajeme Vám celý kolektív zamestnancov ZŠ s MŠ Medzibrod, aby Vás Vaša chuť do učenia nikdy neopustila a slušné správanie, ku ktorému sme Vás celý čas viedli, nech Vám ostane navždy vo Vašich srdiečkach. Vy už navždy ostávate v tých našich!

☺ **Vaša Ivka Sumráková** ☺

Prázdniny sú už predo dvermi a nastáva čas na pohodu, relax, výlety, tábory, možno aj sladké ničnerobenie. Preto **od 1.7. do 1.9.** načerpajme silu a vráťme sa do novej školy všetci zdraví, opálení, plní dojemov a nádherných zážitkov. To Vám spoločne zo srdca želajú všetky zamestnankyne našej malej rodinnej ZŠ s MŠ Medzibrod.

Teraz sa už zapozerajte do fotografií, ktoré zachytávajú krásne momenty z diania v našej škole. Do skorého videnia a čítania v novom šk. roku. ☺

Reorganizačná sezóna

Po zrušenej jarnej časti kvôli COVID-19 sa rozhodol ukončiť svoje pôsobenie na trénerskom poste Jozef Rusko a ponuku stať sa jeho nástupcom prijal Dominik Škubák. Mužstvo opustil aj kapitán Martin Rajčok, ktorý prestúpil do Podkoníc, hosťovanie sa skončilo Tomášovi Martincovi a kariéru ukončil Michal Tonhajzer. Do kolektívu zatiaľ pribudol Patrik Pafko z Brusna a Peter Dubašák z Podkoníc. Snahou je ešte doplniť káder predovšetkým o mladých hráčov z MFK Dukla Banská Bystrica alebo z Podbrezovej.

Od budúceho súťažného ročníka 2021/2022 dôjde k reorganizácii súťaží, keď sa namiesto doterajších štyroch 3. líg vytvoria iba 2 (Východ, Západ) a následne sa to logicky prejaví aj na novom usporiadaní nižších súťaží. Väčšine fanúšikov sa

nepáči znižujúci sa počet domácich hráčov z rôznych dôvodov (rodina, vek, zranenia, odchody do iných tímov), čo samozrejme neteší ani nikoho z funkcionárov, ktorí sa veľmi potešia, ak by bol niekto ochotný svoje myšlienky, ako zlepšiť fungovanie klubu, preniesť aj do praxe a reálnej pomoci. Nielen v športovom živote si raz hore a inokedy dole, ale praví fanúšikovia sa ukážu až vtedy, keď stoja za tímom predovšetkým v tých horších časoch.

Na úvod sezóny je 25. - 26. 7. naplánovaný Slovenský pohár. Prvý augustový víkend by mala začať aj IV. liga, do ktorej sa prihlásili všetky tímy a preto bude mať pravdepodobne jesenná časť rovnaké vyžrebovanie ako minulý prerušený ročník.

Veľký počet vekovo vyhovujúcich detí nie je momentálne ani v mládežníckych

kategóriách (žiaci, prípravka) a preto je zámer spolupracovať pri vytvorení tímov aj s okolitými dedinami. (ihu)

Plánovaný program jesennej časti:

02.08.2020	Medzibrod – Šalková
09.08.2020	Podkonice - Medzibrod
16.08.2020	Medzibrod – Hriňová
23.08.2020	Poltár – Medzibrod
30.08.2020	Medzibrod – Tornaľa
06.09.2020	Badín – Medzibrod
13.09.2020	Medzibrod – Tisovec
20.09.2020	Medzibrod – Pliešovce
27.09.2020	Detva - Medzibrod
04.10.2020	Medzibrod – Pribelec
11.10.2020	Slov. Ďarmoty - Medzibrod
18.10.2020	Medzibrod – Č. Balog
25.10.2020	Hajnáčka - Medzibrod